

R O M Â N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
Secția Penală

Decizia nr. 448/RC/2019

Ședința publică din data de 21 noiembrie 2019

Deliberând asupra recursului în casație declarat de inculpata A. împotriva Deciziei penale nr. 763/A din data de 31 mai 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a penală,

În baza lucrărilor din dosar, constată următoarele:

I. Prin Sentința penală nr. 228 din 23 iulie 2018 pronunțată de Judecătoria Urziceni, În baza art. 349 alin. (2) raportat la art. 349 alin. (1), art. 396 alin. (1) și (2) C. proc. pen. și art. 53 lit. c) C. pen. a fost condamnată inculpata A. la pedeapsa amenzii penale în cuantum de 6.000 RON (120 de zile amendă x 50 RON pentru fiecare zi-amendă) pentru săvârșirea infracțiunii de neluarea măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă, faptă prev. și ped. de art. 349 alin. (2) cu referire la art. 349 alin. (1) C. pen.

În baza art. 63 C. pen. s-a atras atenția inculpatei că în situația sustragerii cu rea-credință de la plata amenzii penale, instanța poate înlocui pedeapsa amenzii penale cu pedeapsa închisorii.

În baza disp. art. 559 C. proc. pen., s-a dispus ca inculpata să respecte obligația de a depune la judecătorul delegat cu executarea din cadrul Judecătoriei Urziceni recipisa de plată integrală a amenzii de 6.000 RON în termen de 3 luni de la rămânerea definitivă a prezentei hotărâri.

Instanța de fond a reținut că inculpata administra Societatea Comercială B. SRL, conform înscrisurilor atașate la dosarul de urmărire penală, filele x.

Societatea a încheiat, la data de 1 decembrie 2010, (dată la care societatea era administrată de soțul inculpatei) cu Primăria Comunei Borănești, "contractul de lucrări nr. 2055", aflat la filele x, în baza căruia societatea urma să execute, "să finalizeze și să întrețină lucrările pentru proiectul integrat "Sistem de alimentare cu apă și canalizare în comuna borănești județul Ialomița".

În derularea contractului, la data de 3 aprilie 2015, societatea, prin angajații C., D., E., F., G., H. și I., coordonați de șeful de șantier, martorul J., executa lucrări în comuna Borănești, str. x, jud. Ialomița, în sensul că urma să fie săpat un șanț pentru introducerea, în continuare, a unui tronson de țevă de canalizare în lungime de 6 m. Acțiunea de săpare a fost efectuată mecanizat cu un buldo-excavator manevrat de către numitul D..

După finalizarea operațiunilor de săpare a șanțului, acesta a fost asigurat doar la capete prin blindajele metalice puse la dispoziție de conducerea societății, respectiv de inculpată, deși ar fi trebuit asigurat pe toată lungimea. Ulterior, în șanț a fost introdusă o țevă de 6 metri, iar pentru ghidarea și fixarea acesteia a coborât numitul I.. Din cauza neasigurării pereților șanțului pe toată lungimea sa, imediat după finalizarea operației de ghidare și fixare a tronsonului de țevă în mufa țevii anterioare, s-a produs surparea peretelui șanțului dinspre covorul asfaltic pe porțiunea neasigurată de "blindaje" metalice, iar pământul a pătruns în interiorul celui de-al doilea "blindaj"-cel în care se afla numitul I., producându-se vătămarea acestuia. Victima a fost transportată cu ambulanța la Spitalul Municipal Urziceni, fiind externată după o zi de observație. Conform Scrisorii

Medicale din 3 aprilie 2015 emisă de Spitalul Municipal Urziceni, filele x, diagnosticul cu care a fost prezentată victima la spital a fost "traumatism coloană toracală și cervicală prin strivire, traumatism hemitorace stâng. Fracturi costale multiple fără deplasare C III-IV-V-VI-VII".

II. Prin Decizia penală nr. 763/A din data de 31 mai 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a penală, în baza art. 421 pct. 2 lit. a) C. proc. pen., în temeiul art. 421 pct. 1 lit. b) C. proc. pen. au fost respinse ca nefondate apelurile declarate de Parchetul de pe lângă Judecătoria Urziceni și inculpata A. împotriva Sentinței penale nr. 228 din 23 iulie 2018 pronunțată de Judecătoria Urziceni, în Dosarul nr. x/2017.

III. Împotriva Deciziei penale nr. 763/A din data de 31 mai 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a penală, inculpata A. a declarat recurs în casație.

Calea de atac vizează cazul de recurs în casație prevăzut de art. 438 alin. (1) pct. 7 C. proc. pen. - "inculpatul a fost condamnat pentru o faptă care nu este prevăzută de legea penală", cu motivarea că nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunii.

IV. Examinând recursul în casație, se constată că acesta nu este fondat.

Analiza pe care o poate face Înalta Curte de Casație și Justiție în calea extraordinară de atac a recursului în casație este limitată exclusiv în drept. Așadar, statuările în fapt ale instanței care a pronunțat hotărârea definitivă, verificarea suportului probator al acestora, modalitatea de motivare a deciziei nu pot face obiectul cenzurii. Astfel, acest caz de casare vizează acele situații în care nu se realizează o corespondență deplină între fapta săvârșită și configurarea legală a tipului respectiv de infracțiune, fie datorită împrejurării că fapta pentru care s-a dispus condamnarea definitivă a inculpatului nu întrunește elementele de tipicitate prevăzute de norma de incriminare, fie datorită dezincriminării faptei (indiferent dacă vizează reglementarea în ansamblul său sau modificarea unor elemente ale conținutului constitutiv).

Cazul de casare invocat de inculpata A. are în vedere situația în care s-a săvârșit o faptă pe care în mod greșit instanța a considerat-o infracțiune, întrucât în realitate, fapta nu se găsește în niciuna dintre prevederile legii penale ca infracțiune.

În analiza acestui caz de recurs în casație se pot supune verificării instanței critici cu privire la corespondența dintre fapta concretă cu descrierea conținută în norma de incriminare, în sensul dacă se suprapune modelului legal creat de legiuitor.

Înalta Curte de Casație și Justiție reține că, din perspectiva cazului de casare prevăzut în art. 438 alin. (1) pct. 7 C. proc. pen., nu se poate realiza o analiză a conținutului mijloacelor de probă, o nouă apreciere a materialului probator sau stabilirea unei alte situații de fapt pe baza căreia să se concluzioneze că fapta nu este prevăzută de legea penală, verificarea hotărârii făcându-se exclusiv în drept, statuările în fapt ale instanței de apel neputând fi cenzurate în niciun fel.

În cauză, criticile formulate sunt cele iterate și în fața instanței de apel, referitor la faptul că inculpata se consideră nevinovată de săvârșirea infracțiunii pentru care a fost condamnată, întrucât la data semnării contractului, precum și la data stabilirii tuturor măsurilor de protecție a muncii, aceasta a fost numai administrator de drept, în fapt societatea SC B. SRL fiind administrată de soțul său, K., care avea calitatea de director tehnic, până în cursul anului 2014 când s-a retras în mod formal din această funcție.

Din examinarea actelor dosarului, în limitele procesuale menționate și în raport cu situația de fapt, astfel cum a fost stabilită definitiv de către curtea de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că sunt întrunite elementele de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de neluare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă prev. de art. 349 alin. (2) C. pen. raportat la art. 349 alin. (1) C. pen.

În cauză, în raport cu situația de fapt, astfel cum a fost stabilită definitiv de instanța de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție constată că elementele de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de neluare a măsurilor legale de securitate și sănătate în muncă prev. de art. 349 alin. (2) C. pen. raportat la art. 349 alin. (1) C. pen., pentru care a fost condamnată inculpata, corespund faptei reținute în concret în sarcina sa:

Astfel, s-a reținut, pe baza probelor, că inculpata A., în calitate de administrator al SC B. SRL și angajator al numitului I., nu a luat, din culpă, măsurile legale de securitate și sănătate în muncă conform prevederilor art. 175 alin. (1), art. 181 alin. (1) Codul muncii, precum și potrivit Instrucțiunilor proprii privind securitatea și sănătatea muncii la lucrări de canalizare nr. 28 din 14 mai 2013 și a Planului propriu de securitate și sănătate în muncă pentru obiectivul: "Sistem de alimentare cu apă și canalizare" din com. Borănești, jud. Ialomița, deși avea datoria de a lua aceste măsuri, creându-se prin aceasta un pericol iminent de producere a unui accident de muncă.

Din actele dosarului, se constată că primele instanțe au avut în vedere calitatea de administrator în drept a inculpatei, motiv pentru care au reținut în sarcina acesteia modalitatea de săvârșire a faptei cu forma de vinovăție a culpei, incriminată de alineatul al doilea al art. 349 din C. pen.

Se constată că fondul criticii formulată pe calea recursului în casație - greșita apreciere a materialului probator și faptul că nu s-a avut în vedere că simpla deținere a calității de administrator de drept de către inculpată nu o poate plasa sub sfera infracționalității - pornește de la negarea bazei factuale care a condus la reținerea vinovăției inculpatei, solicitându-se implicit o reevaluare a materialului probator, care nu este posibilă în actualul stadiu procesual.

Pentru aceste considerente, instanța va respinge ca nefondat, recursul în casație declarat de inculpata A. împotriva Deciziei penale nr. 763/A din data de 31 mai 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a Penală.

În baza art. 275 alin. (2) din C. proc. pen., va obliga recurenta inculpată la plata sumei de 200 RON cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial cuvenit apărătorului desemnat din oficiu pentru recurenta inculpată, până la prezentarea apărătorului ales, în sumă de 160 RON, va rămâne în sarcina statului.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

D E C I D E

Respinge, ca nefondat, recursul în casație declarat de inculpata A. împotriva Deciziei penale nr. 763/A din 31 mai 2019 a Curții de Apel București, secția a II-a Penală, pronunțată în Dosarul nr. x/2017.

Obligă recurenta inculpată la plata sumei de 200 RON cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Onorariul parțial convenit apărătorului desemnat din oficiu pentru recurenta inculpată, până la prezentarea apărătorului ales, în sumă de 160 RON, rămâne în sarcina statului.

Definitivă.

WWW.JURI.RO